

Jeugdherinneringe

Een verhaol oit Termei

Wij waore vroeger thois mit z'n negene. M'n vaoder en moeder en zeuve kaindere. Dus een aardig hoishouwentjie. We hadde nog een winkel ok. Dus m'n moeder wis wel wa ze mos doen. M'n vaoder ging overdag d'n boer op. Toen ik nog hêel klèèn was, had ie 'n pèerd en waoge. Die waoge was van ondere geel en de kap was zwart.

Laoter dee die alles lopende. Hij liep naor Heicop, Nieuwland en Noorlôôs enz. Die man hèn wat afgelope. Toen d'r meer auto's kwaome, kon die nog wel 's lifte. Hij hoefde z'n doim nie op te steke, want iederêen in de omtrek kon 'm en de mêeste stopte veur 'm. Hij had altijd een dôôs sigare bij 'm, daor betaolde die dan zogezeed mee.

Maor m'n moeder mos natuurlijk ok naost d'r hoishouwe de winkel doen. As t'r volk kwam, ging d'r zo'n harden bel. Onze kassa was een houtte schoiflaai onder de tōōnbank. Niks op slot of zo en d'r is, dat ik wit, maor êen keer wat oit gestole. Teugewoerdig zou dat wel anders gaon. Dan zouwe d'r s'aooves nie veul cinte meer in de laai zijn. M'n moeder zee wel 's: "gaot is gauw brôôd haole. Haolt de cinte mar oit de laai". 's Zomers hadde we drie weke vekantie van schôôl. Dan ginge we mit m'n moeder een daogie naor Rotterdam mit de bôôt. Zo'n grôôte bôôt van de Rederij op de Lek. Dat was een hêel feest. M'n moeder ging den speulgoed inkope vur de Termeise mart. Mit de mart was 't de gewôonte dat kaindere een stukkie speulgoed kregte. Toen m'n zussies grôôter wiere en van schôôl kwame, hiellepe die in de winkel. Ik was de jongste. Winkelsloiting was t'r nie. Mit Sinterklaosaovend kon 't beure dat 'r om elf uur nog een klant kwam. Dus we hadde een rommelige Sinterklaos bij ons. 's Zondassaves, dan zonge we mit mekaor en dat was héel gezellig, we mochte altijd vriende of vriendinne meebringe.

Mit nieuwe jaor ginge we winse. We zeeje wel 's 'n versie op: "Gelukkig nieuwe jaor, ik hou m'n handjie klaor, ik hou m'n handjie ope, of t'r nie iets in wil lope." Bij êene tante van ons ginge m'n zussie en ik saome winse. M'n zussie kreeg een vierkante stoiver en ik kreeg 'n vierdoitestuk, omda 'k de klèènste was. Wat was ik nijdig. 'k Vond 't bar gemêen.

Zondassoches mos ie naor de kerk. Je mos ten 'n hoedjie op, dat hoorde zo. Ik wit nog, ik was dink ik nog mar 'n jaor of acht, dat 'r bij de gezusters Diepenhorst, die hadde 'n winkel op t'n Dam, een mooi blauw hoedjie veur 't raom lag. Maar 't kostte 2 gulde 40. Veul te duur, zee moeder. Ik ging iedere keer kijke of 't hoedjie d'r nog lag. En op lest het een tante mit m'n moeder 't saome gekocht. Ze vonde 't zeker zelig veur me.

Toen ik zo'n opgeschôôte messie was, mog ik zaoterdagssaoves mit m'n zussie en mit vriendinne mee. We liepe de hêele aovend Termei rond. 't Was harstikke druk. 't Leek de Kalverstraot in Amsterdam wel. Je had dan wel 's aardige jonges gezien, mar dan kon 't beure dat je ze de andere week nie zag, omda je dan dezelfde kant rond liep. As ie halverwege de aovend omdraoide, waore die jonges netuurlijk ok net omgedraoid. As 't zondassmiddas mooi weer was, liepe we de slotbogerd rond. Daor zate den 'n dot minse in 't gras. Harstikke leuk. Langs t'n dijk stonde tēenstoike, daor ginge we mit mooi weer ok wel 's op zitte. En den mar lache en schik maoke.

AMKV